

[Victor Larsen.]

kan man godt forstaa, at de overordnede Skattemyndigheder efterhaanden er ved at blive aldeles overbebyrdede. En Decentralisering maa derfor siges at være udmærket og ganske nødvendig. Man skaber nu med de nye Amtsskatteraad og Amtsligningsinspektører et Mellemed af trænede Folk, hvor en hel Del af Sagerne kan standse, hvad der vil betyde en stor Lettelse for Statens Ligningsdirektorat.

Samtidig opnaar man, og det maa i høj Grad være Lovforslagets Hensigt, en betydelig større Effektivitet og Ensartethed i hele Ligningsarbejdet, saaledes som Sæmsættningen af denne nye Melleminstans bliver. Med de stærkt forøgede Skatter og den Tynge, de efterhaanden ndøver, bliver Kravet om Ensartethed og Retfærdighed stærkere og stærkere. Dette er kun naturligt, og hvis derfor den Indvending rejser sig, at man her skaber et nyt Instrument, en Udbygning af hele Skattevæsenet med mere Administration, maa jeg deroverfor sige, at dette er jo til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, rigtigt, men det er tillige med den Fart, der er over hele dette Omraade, hvor nye Ting og store Ting er kommet frem, efter min Mening en afgjort Nødvendighed.

Det bestemmes i Lovforslaget, at Amtsskatteraadet skal bestaa af Formændene for Skatteraadene i Amtsskattedekredsen samt af Amtsligningsinspektøren, og at Raadets Formand udpeges af Finansministeren blandt Skatteraadformændene i Amtsskattedekredsen. Jeg tillægger det stor Betydning, at det bliver denne Sæmsætning, disse Raad faar, og jeg tillægger det meget stor Betydning, at Amtsskatteraadene skal holde Møder baade inden og ogsaa efter den foreløbige Ligning og drøfte Foranstaltninger til Tilvejebringelse af større Ensartethed inden for Omraadet. At man holder Møder inden, vil jo sige, at man giver en Rettesnor, forsøger at faa det samme Syn paa de nye Ting, der kan være kommet frem, og dette har afgjort sin store Betydning og vil betyde en Lettelse ude i de lokale Skatteomraader. Men at man ogsaa eftergaar disse Ting sammen og gør det i mere lokale Omraader, vil efter min Mening have sin meget store Betydning.

Jeg giver den ærede foregaaende Taler fuldkommen Ret i den Betragtning, at her vil det blive af stor Betydning, om Amtsligningsinspektørerne bliver Folk, som kan deres Ting, og som kender den Befolkning og det Omraade, hvori de arbejder, meget bedre, end man kan kende det herinde i Skattedirektoratet. Som Forslaget foreligger her,

er Amtsligningsinspektøren jo Ligningsdirektoratets stedlige Repræsentant. Han er berettiget til at deltage i de lokale Ligningsmyndigheders og Skatteraadets Møder og Forhandlinger, dog uden Stemmeret, men desuden kan han efter nærmere Direktiver fra Ligningsdirektoratet foretage Revision af Ligningen inden for Amtsskattedekredsene. Det betyder naturligvis, at Arbejdet for de overordnede Ligningsmyndigheder i overordenlig Grad lettes. Finder saa Amtsligningsinspektøren, at Statens Tarv ikke tilstrækkeligt varetages ved de af Amtsskatteraadet truffne Afgørelser, eller har han i øvrigt Indvendinger at gøre, skal han indberette Sagen til de højere Myndigheder, til Ligningsdirektoratet.

Ogsaa Finansministeren kan efter Lovforslaget give noget af den ham tilkommende Myndighed fra sig, idet han kan delegere sin Myndighed til Amtsligningsinspektørerne med Hensyn til at eftergive og nedsætte Indkomst- og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond, naturligvis inden for visse Grænser — igen en Ting, som afgjort vil lette og formodentlig ogsaa fremme Arbejdet med Hensyn til Ligningen i det hele taget.

Lovforslaget gælder ikke København og Frederiksberg. Det er enstemmig vedtaget af Skattekommissionen, og jeg tror, at den Udbygning, som her er foreslaaet, vil medvirke til, at meget af den Kritik, som er rejst angaaende Skatteligningen ude i Landet, ogsaa den efter min Opfattelse ofte uberettigede Kritik, vil forstumme, og at man ogsaa derigennem vil vinde en betydelig Fordel ved Gennemførelse af dette Lovforslag. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Robert Mikkelsen: Det er en Sag af største Betydning at faa vort Ligningssystem gjort mere effektivt. Paa Grund af daarlige Ligning betales der for lidt Skat, og de Beløb, der paa den Maade undrages det offentlige — eller man kan ogsaa sige de Beløb, der bliver betalt for meget af dem, der paa Grund af Ærlighed eller tvunget af Omstændighederne maa betale fuldt —, ligger efter sagkyndiges Skøn mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Milliard Kroner om Aaret. Naar enhver ved, at store Dele af Befolkningen unddrager sig fuld Skattepligt, fristes naturligvis de øvrige stærkt til selv at prøve at slippe billigere, og en bedre Ligning vil derfor bevirke, baade at Fristelsen til at snyde bliver mindre, og at Risikoen for, at det skal mislykkes, stiger for dem, der alligevel forsøger. En bedre Ligning kan betyde langt mere for det